

ת"פ 32136/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 21-01-32136 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)
בפני כבוד השופט סימי פרג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום המתווך

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתווך המיחס לו עבירות של התפרצויות למוגרים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, ואוימים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוונת פרודים ולהם שלושה ילדים שני שלוש, שנתים ופעוט בן עשרה חודשים (**להלן: "הקטינים"**).

במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררה המתלוונת יחד עם הקטינים בדירתה שבקרית ביאליק. במועד זה הייתה המתלוונת בקשר זוגי עם אחר (**להלן: "ג'"**) ובשבוע ה - 15 להריוןה.

בתאריך 6.1.21 ובשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, התפרץ הנאשם לדירה באופן שפתח את דלת הבית באמצעות מפתח אותו שכפל ללא הסכמת המתלוונת ונכנס לדירה. בשעה 20:30 לערך, חזרה המתלוונת לדירה יחד עם הקטינים, נעלאה אחורה את דלת הדירה, קילחה והרדיימה את הקטינים. בהמשך לאמר, ובשעה 22:00 או בסמוך לכך, בדירה ולאחר שהתחבא מתחתיה של המתלוונת ומעל לשמייה בזמן שהמתלוונת בדירה, הופיע לפתע הנאשם מול המתלוונת בתוך הדירה. מבוהלת מההופעתו של הנאשם מולה, החלה המתלוונת לבכות, כאשר בו בזמן ועל רקע הריוונה של המתלוונת מבן זוגה, תקף הנאשם את המתלוונת באופן שmarsח את המתלוונת משערה והושיב אותה על הספה בדירה, שאל אותה מדוע הרתה מdadם אחר, תוך שצעק עליה והיכה אותה בסטריה לפניה ואגרוף לאפה אשר כתוצאה מכך, דיממה המתלוונת מאפה על בגדייה.

עמוד 1

بعد המתלוונת זעקה, הנאשם בתגובה לכך איים על המתלוונת שלא כדין בפגיעה בגופה ובוחיה באופן שאמר לה כי אם תמשיך לצעוק ואם תזמין משטרה, הוא יירוג אותה ויתאבד. או אז, ניגש הנאשם למיטה, הוציא סכין בצלע כחול מהמגירה, ניגש אל המתלוונת ואיים עליה שוב כי יירוג אותה ואף אמר לה כי כאשר הגיע לדירה חשב להורגה. לאחר תחונינה של המתלוונת לנאשם כי ייחל ממעשיו ויחשוב על הקטינם, החזר הנאשם את הסכין, וגולל בפני המתלוונת כיצד התחבא מתחת למיטהה. לאור בקשתו של הנאשם מהמתלוונת כי תבצע הפלה ועל מנת לרוץ אותו בדרישתו, אמרה המתלוונת לנאשם כי תפיל את הריוונה מבן זוגה הנוכחי, רק אז עזב הנאשם את הדירה והמתלוונת התקשרה למשטרה.

בתאריך 7.1.21 בשעה 11:37 או בסמוך לכך, הוצאה המתלוונת מתחת למיטה במקום בו אמר הנאשם למתלוונת כי התחבא, את השמיכה עליה שכב, ומוצאה בתוך השמיכה גרזן בצלע שחור ואדום. מבוהלת ומפוחדת התקשרה המתלוונת למשטרה ודיווחה על כך.

תשובה הנאשם לכותב האישום

3. בתשובתו לכותב האישום כפר הנאשם במiosis לו וטען כי כתוב האישום מבוסס על גרסה שקרית של המתלוונת. הנאשם טען בתשובתו כי הוא מאשר כי נכנס לדירה באמצעות מפתחות שנמצאו בידו מעוד מועד וכי מפתחות אלו נמסרו לו על ידי המתלוונת בעבר. עוד טען הנאשם כי הגיע לדירת המתלוונת ולפיכך, הנאשם לא התפרץ לדירה. הנאשם הודה כי נתגלו ויכוח בין המתלוונת אך הכחיש כל אלימות מצדיו כלפי הפליה למעט העובדה שהנאשם מודה שטרם מתלוונת. כמו כן טען הנאשם כי לא איים על המתלוונת בסכין וכי אין לו כל קשר לגרזן כמפורט בכתב האישום המתוקן.

פרשת התביעה

4. מטעם המאשימה העידו המתלוונת ועד תביעה נוספים.

עדות המתלוונת

5. בחיקיתה הראשית סיפרה המתלוונת כי הנאשם אבי שלוש בנותיה ונוספה את תיאור האירועים מושא כתב האישום במהלכם פרצה בভci:

"**באותו יום אני בסביבות 5:30, 00:00 יצאתי להביא את הבנות מהגן, וכשחזרתי בסביבות 08:00** באתי הביתה, **kılחתה את הבנות, האכלתי אותן, הרדמתי אותן, סידרתי את הבית אחרי שהרדמתי אותן נכנסתי** למטבח למזוג לי מים וכשהסתובבתי **הנאשם היה מאחוריו. וקשרתי אותו התחלתי לבכות,** הוא משך אותו מהשער, **לקח אותו לשפה,** הושיב אותו בספה והתחיל להגיד לי למה נכנסתי להרין ממשהו אחר והתחיל כאילו לצעוק עלי ולקלע אותו. **והביא לי אפה,** הביא לי בוקס, התחיל לרדת לי **דם.** **ככה הייתה כאילו עד סליחה ככה הייתה וניסיתי להרגיע אותו ויצאתי למרפסת..."**

... "אחרי שהוא הביא גם את הסכין למטבח הוא איים עלי גם עם הסכין, שאם מישחו ידוף בדלת או גם יתקשר למשטרה אז הוא יירוג אותו ויתאבז. ואם הוא היה מאיים עם הסכין עד שהרגתי אותו והוא אמר לי בוא נלך לעשן סיגריה (לא ברור), חדר כניסה כזה, ישבנו לעשן שם והוא סיפר לי איך, שאלתי אותו Caino איך הוא נכנס לבית והוא סיפר לי שהוא נכנס דרך המרפסת, שהוא, אמרתי לו איפה היתה? והוא סיפר לי שהוא היה מתחת למיטה. ואמר Caino שאני אפילו את התינוק, שאני אפילו את התינוק. ואמרתי לו שכבר קבעתי תור אין לי ברירה. אמרתי לו שאני אפילו ויש לי תור ביום ראשון, ואני אפילו את התינוק. ככ (לא ברור) הוא נרגע בסופו של דבר, וכשהוא הلن בביתה אני נכנסתי להתקלח והתקשרתי למשטרה" (עמ' 11 לפroot' ש' 24-2).

6. המתלוננת סיפרה בעודותה כי בחצי שנה עבר לאירועים מסוימים כתוב האישום היא והנאשם נפרדו וכי במועד הרלוונטי יצאתה מביתה ונעלמה את הדלת וגם כשחזרה לבית נעלמה את הדלת כריגיל לטענתה. המתלוננת סיפרה בחקירה הראשית כי במהלך האירוע הנאשם נתן לה **"סטירה וכאה ואגוף"**. כתוצאה מעשה האלים ירד לה דם מהאף וכי לא נזקקה לטיפול רפואי.

7. המתלוננת סיפרה בעודותה שאחרי שהנאשם עזב את הבית התקשרה למשטרה, וסיפרה לשוטרים שהגיעו מה קרה ומסרה להם את הבגדים שלבשה בעת האירועים. כשהשאלה המתלוננת מודיע לא התקשרה למשטרה קודם לכן, השיבה כי הנאשם אמר לה שם תקשאר למשטרה או אם מישחו ידוף בדלת או אחד השכנים יגיע, יירוג אותה ויתאבז. המתלוננת סיפרה עוד שבנותיה היו בחדרן עם דלת סגורה.

הוסיפה וסיפרה המתלוננת את הדברים הבאים:

"אחרי שהם הילכו אני נכנס פחדתי, ישנתי קצר, בכיתי, Caino גם המשכתי להתקשר למשטרה עם מהם, לא יכולתי לישון, אם הוא יחזר. התקשרתי עוד פעמי למשטרה לבדוק את העניין. ככה הייתי עד הבוקר וכשחזרתי למחזרת כבר Caino, הכנסתי את הדברים הבוקר ב - 8 הכנסתי אותם לגנים, חזרתי לביתה בסביבות 11-10 בביתה, מתחת למיטה היה שמיכה, כבר יומם לפני, השוטרים גם ראו את זה. שימושתי את השמיכה מצאת גרזן שם".

... "את הגרזן אז ישר Caino התקשרתי למשטרה, לא נגעתי בה, רק משכתי את השמיכה. התקשרתי למשטרה והמשטרה לקחו את הגרזן" (עמ' 13 לפroot' ש' 28-29).

8. המתלוננת סיפרה כי לאחר שהנאשם איים עליה עם הסכין הוא החיזיר אותה למגירה וכי כאשר הגיעו

השוטרים הראתה אותה לשוטרים. הוסיפה וסיפרה המתלוננת בעדותה כי צילמה את הסכין והעבירה את התצלומים למשטרת.

9. המתלוננת סיפרה שהיא עצמה איננה יודעת כיצד הנאשם נכנס לדירה ואולם טענה שהנائم סיפר לה שנכנס מהחלון והוסיפה עוד שהדירה נמצאת בקומה השלישית בבניין. עוד סיפרה כי הנאשם אמר לה שהתחבא מתחת למיטה על השמיכת שנותrace לאחר מכך מתחת למיטה, מקום בו נמצא הגרון מאוחר יותר. באמצעות המתלוננת הוגשו מספר תצלומים אותו צילמה (**ת/6**). כמו כן הוגש תצלום באמצעות העודה של גרזן שנתקל מתחת למיטה עטוף בשמיכת (**ת/8**).

10. המתלוננת סיפרה כי החליפה את מנעול הדלת לפני האירועי מושא כתוב האישום וקיבלה חמשה מפתחות, אחד נתנה לבן זוגה הנוכחי נ' וארבעה מפתחות נשארו אצלם, שאחד מהם בשימושה והיתר הוכנסו לתוך קופסה. המתלוננת טענה כי הפעם היחידה שהנائم היה בתוך הבית עבר לאירועי מושא כתוב האישום, הייתה ביום ההולדת של ביתה ביום 4.12.20 ולאחר מספר ימים, בשנה החדשה הנائم הגיע לקחת את ילדיהם ואולם לא נכנס לתוך הבית.

11. המתלוננת הוסיפה וסיפרה עוד בחקירה הראשית כי הפריע לנאים שהיה בהירון מאחר וכך סיפרה בלשונה:

"אני מבינה כמובן שזה, יכול להיות זה מה שעשׂבָן אותו כמובן בגל הזה הוא בא, והוא אמר לי אין כניסה להירון, למה יש לך חבר, מישׂהו אחר. ובכל אין את חשבת להיכנס להירון ממשהו אחר. וזה מה שכrüן עלה, וזה מה שעשׂבָן אותו באותו יום וזה מה שדיברנו עליו באותו יום" (עמ' 17 לפroot' ש' 32-36).

12. במסגרת חקירתה הנגדית נשאלת המתלוננת רבות באשר לביקוריו של הנאשם בביתו והמתלוננת סיפרה שהוא והנائم נפרדו חצי שנה עזב לאירועי מושא כתוב האישום. בחקירה הנגדית סיפרה המתלוננת כי הנאשם ניג לבוא פעמי בחודש והוא מתקשר לפני כן ולא נכנס לדירות המגורים אלא היה לוקח את ילדיהם המשותפים מחוץ לבית וחזרה על טעنته שהנائم נכנס לתוך הבית ביום הולדתם של ביהם המשותפת. בהמשך כשעומתיה מול הטענה כי הנאשם ניג הגיע לבית המתלוננת ונכנס באופן חופשי לדירה נותרה בעמדתה כי הדבר מעולם לא קרה כמעט ביום ההולדת של הילדה.

13. באשר למפתחות הבית, המתלוננת לא ידעה לומר את המועד בו החליפה את מנועל הדלת ואמרה שאין לה יכולות להציג וכי לא שמרה את הקבלה ואף איננה יודעת מה שמו של מי שהחליף את המנעל. כשעומתיה המתלוננת עם הטענה כי לא החליפה את המנעל וכי מדובר במפתחות שונים עוד לפני פרידתה מהנائم, השיבה לשילולה. בעניין זה הוסיפה עוד המתלוננת בעדותה ואמרה: "**הוא פתח, נכון הוא פתח את הדלת, את זה אין לי אין להסביר לך אבל אני לא, אני החלفت את המפתחות**" (עמ' 20 ש'

.(31-32

... "הבן אדם מסתובב לי, הוא גם בעצמו סיפור לי שהיה גם יומם לפני בתוך הבית שלי את מבינה? הוא היה בתוך הבית שלי גם יומם לפני. יומם רביעי הוא היה נכון בתוך הבית, הוא סיפור לי שגם יומם לפני הוא היה בבית, הוא אמר לי תמיד אני עוקב אחריך. חשבתי שתדע שהיה פה מישחו כי הוא לocket טלפון מתוך הבית. אז אני לא יודעת מה בן אדם יכול לעשות בתוך הבית שלי, יכול להיות שהוא לך, יכול להיות אני לא יודעת" (עמ' 21 ש' 6-1).

14. המתלוננת אישרה בעדותה כי ראתה את סכין המטבח לשוטרים שהגיעו למקום והם לא לקחו אותה. הוסיףה ואמרה בחקירה הנגידית כי את הבגדים שלבשה כshedimma מאפה מסירה לשוטרים שהגיעו לדירה.

15. המתלוננת עומרה עם הטענה כי במהלך העימות אמרה כי הנאשם היכה אותה עם מקל והוא השיבה נחרצות כי אמרה סכין ובלשונה הסבירה: "לא אמרתי סכין. זה דיברנו באמהרית, יכול להיות שתרגמו את זה לא נכון שהוא צזה אני אמרתי סכין, אין לי סיבה לשקר, אין לי סיבה להגיד שקר" (עמ' 22 לפרט' ש' 36-38).

עדוי תביעה נוספים

16. עוד העידו מטעם התביעה העדים ע"ת מספר 11 - מר לי אור מרמרי, ע"ת מספר 9 - מר רון דוד, ע"ת מספר 3 - מר عبدالלה פארס, ע"ת מספר 16 - מר פאודי תלחמי, ע"ת מספר 8 הגברת נוי רשתி, ע"ת מספר 10 - מר טל פלנסיה, ע"ת מספר 2 - מר נתן גטה. כל העדים אנשי משטרה וחוקרים, באמצעותם הוגשו 42 מוצגים.

פרשת הגנה

מטעם ההגנה העיד הנאשם .

עדות נאשם בבית המשפט

16. עדותו של הנאשם ברובה על ידי מתורגמנית לשפה האמהרית. בחקירה הראשית סיפר הנאשם כי הייתה לו מספירה כש שנים ולאחר מכן הכיר את המתלוננת ולשנים שלוש בנות. הנאשם והמתלוננת היו בקשר זוגי כארבעה, חמש שנים ונפרדו כשישה חודשים עברו באירועים מושא כתוב האישום.

17. כשהתבקש הנאשם לתאר את טיב היחסים בין לבין המתלוננת לאחר פרידתם סיפר: "אני לא בבית לישן אבל אני בבית כל הזמן. אני לא ישן בבית אבל הילדים כל הזמן אני חולך אליהם. אני מסתכל על הילדים ואני חולך בביתה, יש לה חבר" (עמ' 83 לפרט' ש' 17-15).

18. כשהתבקש להתייחס לטענותה של המתלוונת שלא נהג להיכנס לבית המתוונת השיב שכל היום הוא בביתה, כשנשאל על ידי בית המשפט אם מדובר בבית המתוונת הוסיף: "כן כל הזמן בבית שלי, זה בבית שלי. זה כל הדברים, הכל שלי. הכל שלי. אני הולך לבית שלי כל הזמן, אמא שלי גם יודעת. הבגדים רק שלי. זה הכל אני שלי, הילדים שלי, הכל שלי".

בהמשך הוסיף לדבריו: "אני בבית, תל אביב, היא 4 ימים הלכה לתל אביב, הילדים אני ואמא שלה שומרים, היא 4 ימים נעלמה בתל אביב. התקשרנו למשטרת. אחר כך היא חוזרת אני לא בבית" (עמ' 83 לפroot' ש' 32-30).

19. כשהתבקש הנאשם לתאר מה קרה במועד האירועים מושא כתוב האישום סיפר בלשונו כך:
"אני ב - 00:00 בא לבית שלי, (לא ברור) "למה את עושה זאת בעיה? "שאלתי אותה" עכשו בגיל 5 חודשים יש לך תינוק, למה את נכנסת עכשו להירון? שאלתי אותה. כאב לי אני לא (לא ברור) להרבייך לה, לא היא אמא של הילדים שלי שעכשו בחוץ אני עוזר לה".

באשר לאלים כלפי המתלוונת אמר הנאשם :

"לא דיברתי, כל הזמן אני והוא, כל הזמן בבית, כל הזמן אנחנו נדבר. אני עכשו בסדר, עכשו (לא ברור) במעצר כולם אומרם "טוב אתה לא גגעתי" זה מדינה אסורה, זה לא אפריקהפה בישראל אסור.

מתרגמנית: אסור להרבייך

נאשם: כן עכשו אני יודע, אני יודע עכשו אני לא אגע.

סנגורי: טוב, אבל היא אומרת שאתה נתת לה אגרוף גם בפנים וירד לה דם.

נאשם: איפה בוקס? ככה בוקס? לא. בוקס לא.

סנגורי: אתה אומר שתוך כדי הוויכוח אתה עשית ככה עם היד והיד שלך פגעה

בה?

נאשם: (לא ברור)

סנגורי: איפה פגעה? איפה היד שלך פגעה בה?

נאשם: בפנים

עמוד 6

סנגורו:
אבל היא, ירד לה דם? אתה רأית אם ירד לה דם?
נאשם:
באוטו אני נתמי, הלכה למטבח שמעשנת סיגריה, אני באתי והוא בוכה
ואני גם בוכה.

20. בהמשך החקירה הראשית התבקש הנאשם הנאשם להתייחס לגרסת המטלוננט כי הנאשם איים עליו עם סכין והשיב : **"לא סכין, לא סכין, לא הייתה סכין. היא יש לה גם בעיה. אני לא, אסור לה, אני אוהב ילדות שלי, אוהב אותה. לא סכין, למה?"**

ה הנאשם זיהה את הסכין שבתמונה וטען כי מדובר בסכין ששמשת לאוכל.

21. באשר לכניסתו של הנאשם לדירה סיפר בחקירה הראשית כי יש לו מפתח אותו הוא מחזק שלושה ארבעה חדשים טרם מעצרו וטען כי המטלוננט נתנה לו את המפתחות, גם מפתח של הדירה וגם מפתח של המחסן של הדירה. הוסיף ואמר הנאשם כי הוא כל הזמן בדירה ומגיע פעמיים, שלוש בשבוע וכי המטלוננט יודעת על כן.

22. באשר לגרזן שנתרפס בדירה אמר הנאשם בחקירה הראשית כי הוא מזהה את הגראן והוסיף: **"זה בית יש לנו. גם אנחנו בשר ומשתמשים, בשבייל בשר אנחנו משתמשים. עשר אנשים פרה קונים מתחלקים 10 אנשים."**

23. בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי המטלוננט לבשה מכנסיים בצבע יירוק ולא זכר מה לבשה המטלוננט בחלק העליון אך אישר כי מדובר בצבע לבן.

24. לשאלת ב"כ האם אישמה את המטלוננט החליפה את מנעול הדלת לאחר שנפרדו, אמר הנאשם כי יש לו מפתח לדירה עוד קודם לכן. לשאלת אם הוא יודע שהמטלוננט החליפה מנעול השיב כי אינו יודע. לעניין זה עומרה הנאשם אל מול דבריו בחקירה לפיהם קיבל מפתח מהמטלוננט שלושה חדשים לפני האירוע השיב הנאשם : **"כן, אם יש לה מפתח היא נותנת. אם אין לה, אני עושה שניים ואחד אני נותן לה ואחד אני לוקח"** (עמ' 90 לפורט ש' 16-17).

25. הנאשם שלל כי נכח בדירה כאשר המטלוננט לא נמצא שם ומספר כי הדבר אירע פעם אחת כאשר שכח את הטלפון הנייד שלו. בד בבד עם אמרה זו אמר הנאשם כי הגיע כל יום לבקר את ידיו ובמשך תיכון כי מדובר בימים שלושי ורביעי. הנאשם אמר כי הוא נגדוק בדלת כאשר הוא מגיע ואולם סיפר עוד כי ביום 6.1.21 הגיע לביתה של המטלוננט והדלת הייתה נעולה וכי הוא פתח את הדלת עם מפתחה. שברשותו. בהמשך תרגמו דבריו על ידי הסנגור עוזי סלומון היילה : **"יוםיים לפני הוא הגיע לדירה, הוא שם את המפתח, היה לו מפתח מבפנים, לא הצליח לפתוח ואז הוא חזר אחרי יומיים הגיע"** וה הנאשם הוסיף בהמשך דבריו: **"כל היום אני פותח, פותח ונכנס בבית".**

26. באשר לאירוע המתוואר בכתב האישום אמר הנאשם : "אני היה לי עצבים בראש, אני פותח מפתח, אני שמת בבית, אני זכר, אני שמת לא מפתח, אני פתחתני אני זכר". הנאשם סיפר שהמתלוננת הייתה במטבח עם גבה אליו וכי המתלוננת שאלת אותה איך נכנס. הולדים לדבריו של הנאשם היו ישנים בחדרם.

27. הנאשם נשאל בחקירה הנגדית על ידי ב"כ המאשימה האם כעס כאשר שמע שהמתלוננת בהריון מבן זוגה והנאשם התיחס לעניין זה:

ש. אם אני מבין גם ממה שאמרת עכשו וגם ממה שאמרת בחקירה שאתה הגעת כי אתה שמעת שסנאית בהריון מני, נכון? וזה כאב לך, נכון?

בית המשפט: כן?

עו"ד רון: מהנהן

ת. כן. שלישי (לא ברור) אתה כאב קצת אבל אתה במעצר, אנשים אתה מדובר, יגידו לך זה מותר לה זה חיים שלא מה אתה עושה".

הנאשם אישר כי כעס באותו זמן, שלל כי אמר למתלוננת לבצע הפלה וטען כי המתלוננת היא זאת שאמרה את הדברים. הנאשם תיאר כי נתן למתלוננת מכח וכי לאחר מכן נכנסה למרפסת לעשן סיגריה.

לענין זה הוסיף הנאשם:

"קודם כל, קודם כל שיש לה גם בעיה. אני הבעיה שלי (לא ברור) אין לי בעיה, אמרו לי כולם אכן יכול להיות. אתה בסדר אמרו לי. אני לא יכול להגיד אליה. אני אוהב אותה, הילדות שלי אוהב, אבל זה בעיה. אבל כאב לי בלב שבגלל הילדות שלי אני אליה. היא בגדה, קצת כאב לי. למה אני, נתמי לה את הלב, את החיים שלי, למה היא עושה ככה? אני בן אדם שנותני את כל החיים שלי. כשהיא בגדה אני כאב לי" (עמ' 102 לפרט' ש' 20-25).

28. הנאשם אישר שכאשר נשאל על ידי המתלוננת איך נכנס לדירה אמר לה שנכנס מהחלון. אך שלל שאמר לה ששבב מתחת למיטה והתחבא.

29. כנסיאל הנאשם בחקירה הנגדית באשר לתקיפת המתלוננת אמר הנאשם:

ש. **تفسת אותה באיזה שהוא חלק בגוף שלו?**

ת. **כמה**

בשלב זה תפס הנאשם בידיו של המתרגםנית על מנת להדגים והתבקש על ידי בית המשפט שלא ליצור מגע עם המתרגםנית ולהפסיק לאחוז בידה.

30. הנאשם שלל כי אימם בהتابדות ועמד על הכחשתו כי לאלקח סכין מהמטבח וטען שאינו זוכר אם נגע בסכין בצלע כחול אי פעם. ביחס לגרזן הכחיש הנאשם כי שם את הגזרן מתחת למיטה ואישר הנאשם כי ראה את הגזרן קודם לכן ואף השתמש בו לחיתוךبشر והוסיף: "אני מצאתי אותו ליד בבית שלנו אני זה יעדות טוב", ל淮南王. אותו שפטתי אותו בבית, אנחנו כל חודש, חודשים שלוש מביאبشر. אני עושה, חותך בבית יש גם פטיש מה שיש בבית הכל דברים" (עמ' 104 לפroot' ש' 3-1).

כשנשאל הנאשם היכן נמצא הגזרן בדרך כלל, השיב: "...**בהתחלת משתמשים אחר כך לוקחים אותו למחסן**".

גרסתו של הנאשם בחקירותינו

חקירה נאשם מיום 7.1.21 ساعה 21:29 - ת/א

31. חקירתו הראשונה של הנאשם תועדה תיעוד חזותי ותורגמה לשפה האمهرית באמצעות מתרגםנית באמצעות טלפון. בחקירתו לאחר שנוצע עם עורר דין אישר הנאשם כי אין מתגורר בבית המתלוננת מזה שבעה - שבועות וחודשים. הנאשם טוען בחקירתו כי התעכבר לאחר גילתה שבת הזוג בהריון מחבר חדש והוסיף: "ואני התעכברתי בזמן שאיתה יש לה חבר חדש שהוא ממן וכאן נתתי לה כאפה" (עמ' 3 לת/א ש' 20-17). כשנשאל בחקירתו כיצד תקף את המתלוננת, השיב שנותן למתלוננת סטיירה. הנאשם הכחיש שאיים על המתלוננת עם סכין והכחיש כי אימם שיירוג אותה ולאחר מכן יתאבذ. עוד הנאשם סיפר בחקירתו כי נהג לילכת פעמי שבזווית שבושים לעוזר לה. הוסיף וסיפר הנאשם כי לאחר שנותן למתלוננת סטיירה השניים שוחחו ומתלוננת מסרה לו שהיא מצטערת וכי לאחר לכתו המתלוננת התקשרה למשטרת. הנאשם אישר בחקירתו כי יש לו מפתח לדירתה של המתלוננת ואמר עוד: "אני באתי להגיד לה שהיא הרסה לי את החיים וזה לא היה בקטע של להרביץ לה...." הבאתה לה סטיירה, זאת לא פעם ראשונה שברגע שהיא מעצבנת אותו אני נותן לה כאפה בזוגיות שלנו זה לא דבר חריג". בהמשך הסביר דבריו ואמר: זה כאפה של מישחו שאוהב ולא כאפה של מישחו שרווצה לעשות רע. מי שלא אוהבים לא מעוניין אותנו מה עם עושים זאת היתה כאפה בשבייל לחנן אותה" (ההדגשה שלי ס.פ.ק) (עמ' 5 לת/א ש' 73-83).

חקירה נאשם מיום 12.1.21 ساعה 12:56 - ת/ב

32. חקירה זו נגבהה על ידי החקור נתן גטה דובר השפה האمهرית. חקירת הנאשם נגבהה לאחר שנוצע בסנגרו, דובר השפה האمهرית. בחקירה זו אישר הנאשם כי הוא והמתלוננת נפרדו שישה או שבעה חודשים עוברים לאיורים מושא כתוב האישום ובאותו זמן גם עזב את מגוריהם המשותפים. הנאשם סיפר בחקירתו כי כל שבוע הוא בבית המתלוננת בשבת ואישר שהוא ביום 7.1.21 ביתה של המתלוננת מהשעה 20:00 ועד השעה 02:00. כשהשנאול יצא כניסה לביתו, השיב הנאשם "דפקתי ואני נכנסתי לבית היא היתה שוטפת כלים והילדים עדין לא היו שנים היא פתחה לי את הדלת ואני נכנסתי". הנאשם אמר בחקירתו כי יש לו מפתח לדירה.

33. באשר לאלומות כלפי המתלוונת אמר הנאשם כי היכה את המתלוונת ואמר: "כן נתתי לה סטירה, לשאלתך היא אמא של הילדים שלי היא אישת חוליה ומגדלת את הילדים שלי לא עשית לה כלום, לשאלתך נתתי לה כאפה נתתי בקטנה אין לי לב לפגוע בה, שלושה ארבע ימים אני דאגתי להביא אותה מטל אביב בזמן שהיא הלכה להתלבך שם כאשר יש לה ילד שלושה חודשים והוא גם בהריון מdad אחר, אני ביקשתי מהחבר החדש שלה שיעזרו אותה בשקט כי אנחנו משפחה של 5 נפשות וגם אמא שלה אמרה לו והוא עזב אותה הלן לתל אביב והוא אמרה שהוא הלך בגלל שאתם הפחדתם אותו וכיה התחליה לשנוא אותה".

34. הנאשם הכחיש בחקירותו כי נכנס מהחלון וטען כי הדירה ממוקמת בקומת השכית והכחיש כי איים על המתלוונת באמצעות סכין והכחיש כי איים על המתלוונת שהרוג אותה ויתאבז. כמו כן הכחיש שהסתיר גרזן מתחת למיטה. באשר לגרזן אמר הנאשם בחקירותו לאחר שהוצגה בפניו תמונה הגרזן: "**הגרזן לא שלי בכלל**".

35. כאשר הוצגו בפני הנאשם בגדי המתלוונת עם הדם עליהם שלטענתה הדימום נגרם כתוצאה מהאלימות שהפעיל כנגדה הנאשם אמר: "**דבר ראשון יש לה בעיה של מחזור יש לה يريدת דם ובאף שלא יורד דם בזמן שהוא מתעכנתת יצא לה דם אני לא נגעתי בה עד שיצא לה דם**".

חקירת הנאשם מיום 14.1.21 ساعה 14:11 - ת/27

36. חקירה זו נגבהה על ידי החוקר נתן גטה, דובר השפה האمهرית. בחקירותו נשאל הנאשם באשר למפתח שיש לו לדירת המתלוונת וטען כי יש לו מפתח אחד לדירה קרוב לשלווה חודשים וכי המתלוונת היא שסורה לו את המפתח בצלע צהוב. באותו נסימעה טען כי המתלוונת מסירה לו את המפתח בצלע שחור כאשר היו עדים בני זוג ומדובר בשלושה חודשים. בהמשך חקירותו אמר שהמתלוונת נתנה לו מפתח והוא שכפל מפתח נוסף.

חקירת הנאשם מיום 14.1.21 ساعה 14:46 - ת/28

37. חקירה זו נגבהה על ידי החוקר נתן גטה, דובר השפה האمهرית. הנאשם עומת בחקירה זו אל מול טענתה של המתלוונת שלא מסירה לו מפתח והנายน השיב: "**אני כל שבת ושיש (כך במקור ס.פ.ק) משחק עם הילדים המשחקים של הילדים זה נמצא במחסן, היא אמרה לי קח מפתח שהיה לך ותשים לך את הדברים שלך במחסן עם אתה רוצה אז היא זו זיהbia לי את המפתח, היא הביא לי מפתח של הדירה שלא כדי שאני אשכפל ואחזיר לה כולל של המחסן ואחרי זה אני החזרתי לה את המפתח, המפתח הזה שיש פה (מראתך לי את המפתח הצהוב ועוד מפתח נוסף) זה מה שהביא לי ואני נכנס לבית עם היא נמצא שותה אוכל לצאת מהבית שלה**".

עימות בין הנאשם והמתלוונת מיום 12.1.21 - ת/29

38. המתלוננת הטיצה בפנוי של הנאשם כי הגיח מאחוריה ותפס בשערה ואמר לה שהרוג אותה ונתן לה לדבריה "כאה" ו"בוקס" לאף ואמר לה שאם השכנים ישמעו או תבו משטרה ירוג אותה. כאשר הנאשם השיב לה: "**את אמרת שאתה אלך למטה ומה עכשו את עשה את הכנס אותו לאש**" השיבה המתלוננת: "**אתה לא הרמת עלי סדין? תגיד לי אתה לא הרמת סדין תניד לי תשבע**". הנאשם חחש בעימות כי אין על המתלוננת עם הסcin.

39. כאשר נשאל הנאשם בעימות איך נכנס לדירה השיב כי יש לו מפתח וכאשר נשאל מדוע אמר למתלוננת שנכנס מהחלון השיב: "**למה את אומר כה**".

תמלול עימות מיום 17.1.21 - ת/38

40. המתלוננת הטיצה בפנוי של הנאשם כי נכנס לדירה בלי שידעה, משך בשערה, השיב אותה על הספה ואמר לה שהרוג אותה ונתן לה סטירה ובוקס ואמר לה שאם תצעק ואם השכנים יבואו או המשטרה ירוג אותה ויתאבד. בהמשך אמרה המתלוננת לנายน כי הרים **מקל** עליה (כך על פי התמלול) ובהמשך גם הנאשם וגם המתלוננת מתיחסים למילה "מקל". ואולם, בעמוד 4 לת/38 מתייחס החוקר נתן גטה לחשדות כי הנאשם אין בסדין על המתלוננת והנายน מшиб לו: "**כן הבנתי, הבנתי מה שהוא אומרת שהרمت סדין ורצית להרוג אותו כל מיני היא אומרת, אני לא חשב על זה, היא אמא של ילדים שלי, אין לי רצון להרוג אותה**".

41. המתלוננת חזרה פעם אחר פעם שאם רצתה להכנסו לכלה יכולה היהת לעשות זאת בעבר פעים רבים ואולם נמנעה מלעשות כן בשל העובדה כי הוא אבי ילדיה. המתלוננת הטיצה בפנוי הנאשם את כל טענותיה ללא היסוס, העמידה אותו על שקריו לטענתה ולא נרתעה מלהביע את גרסתה בפנוי.

סיכום המאשימה

42. ב"כ המאשימה עתר להרשעתו של הנאשם ציין כי בתיק זה שלוש מחלוקות:

א. עניין האלים הפיסית והמילולית כנגד המתלוננת, האם הנאשם תקף את המתלוננת באופן המתואיר בכתב האישום וגרם לה לחייבות של ממש, איים עליה באופן המתואיר תוך שהוציא סדין מהמגירה. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם הודה כי סטר למתלוננת והודה במשיכה בכוח בידייה של המתלוננת.

ב. האם בוצעה התפרצות לדירת המתלוננת באמצעות מפתח והאם פרץ בכוונה לבצע עבירה מסווג פשע.

ג. הגزان - האם עobar בסמוך לאירוע המתואיר הינהה הנאשם הגزان מתחת למיטת המתלוננת והאם התחבא מתחת למיטתה בראשית האירוע והפתיע אותה לפני כןTKP.

43. ב"כ המאשימה טען כי יש ליתן אמון מלא בגרסת המתלוננת ועדותה בבית המשפט וכי גרסתה נטמכת בריאות אחרות, חלון מסוימות לגרסתה זו מוכיחות אותה. לעניין זה טען ב"כ המאשימה כי המתלוננת סיפרה את הדברים כהוותיהם בשפט וניתן היה להתרשם באופן בלתי אמצעי מאותות האמת שהיא אמונה ומהימנה, העידה בביטחון ובahirות ומסירה גרסה אמיתית, ברורה עקבית וקוהרנטית. יתרה מזו, טען ב"כ המאשימה כי גרסתו של הנאשם בחלוקת תומכת בגרסתה של המתלוננת.

44. ב"כ המאשימה הציע על ראיות חיזוק לגרסת המתלוננת כמפורט להלן:

א. העובדה כי הנאשם התהמק מחקירה ולא הגיע לתחנת המשטרה כעולה מת/14 ולגרסתו הנאם לא רצה לבוא למשטרה כדי לא להיעזר.

ב. שיחות המתלוננת למועד 100 - ת/10 ולתמלול השיחות - ת/21 ודוחות הפעולה ת/10 ו- ת/11. גרסתה הראשונה של המתלוננת כפי שנמסרה למועד משטרת ישראל, הייתה בהמשך עקבית.

ג. דוחות הפעולה של השוטרים בעבדאללה פארס - ת/14 עד ת/17 וכי בסרטון מצלמות הגוף ושיחת המתלוננת עם מועד 100 ניתן להתרשם מגרסתה הראשונית והעקביה של המתלוננת. כמו כן, טען ב"כ המאשימה כי כאשר הגיע השוטר לדירת המתלוננת מסירה לו את הבגדים המוכתמים בدم כתוצאה מהחבלה שגרם לה הנאשם והלכה עימו לחדר השינה והציג עלי המקום בו התחבא הנאשם והסבירה מתחת למיטה נראית היבט בצלמות הגוף. השוטר פארס לא בדר את השמיכה ועזב את המקום לאחר שגבה עדות מהמתלוננת ותיעד בתמונות את המקום. בהמשך המתלוננת צלצלה למועד המשטרתי לשאול אם הנאשם נעצר וב"כ המאשימה מפני לאיור 2826 להקלטה ולתמלול ת/21 והמתלוננת מדווחת בהמשך לתלונתה הקודמת שמתה למיטה מצאה גרזן וזאת כאשר ביקשה להוציא את השמיכה מתחת למיטה.

ד. ב"כ המאשימה הפנה למוזגים ת/39 ו- ת/40 דוחות הפעולה וסרטון מצלמות גוף של השוטר נאזור חמזה שהגיע לדירת המתלוננת וتفس את הגרזן.

ה. ביחס לחברות שנגרמו למתלוננת הפנה ב"כ המאשימה לעדותה הנטמכת בכך שהנאשם הודה בחקרתו ובעדותו כי נתן לה מכח בפנים ובאופן והतצלומים ת/7 תומכים בגרסת המתלוננת בעניין החבלות. באשר למשיכת השער הנאשם אמן מכחיש את המiosis לו ואולם הנאשם בעדותו תיאר כיצד משך בכוח בידייה של המתלוננת ואף הדגים זאת על המתורגמנית שנכח באולם ותרגם את דבריו.

ו. ביחס לסיכון אותה איים הנאשם על המתלוננת הפנה ב"כ המאשימה לצלום הסיכון בצלמות הגוף והפנה עוד לת/22 ו- ת/15.

ז. ב"כ המאשימה הפנה לחקירתו של הנאשם ת/21, ת/26, ת/27, ת/28 ולגרסתו השטחית לדבריו אל מול גרסתה של המתלוננת. ב"כ המאשימה הפנה לסתירות בגרסתו של הנאשם.

ח. לתק בית המשפט הוגשה חוות דעת פורנירית ת/41 ממנה ניתן ללמוד כי נמצא התאמה בולטת בין פרופיל DNA של הנאשם לבין דגימה שנלקחה מהגרזן. ראה זו קושرت את הנאשם לגרזן בגין ניגוד גרסתו של הנאשם כי לא נגע בגרזן וכי הגרזן אינו מוכר לו. ב"כ המשימה הפנה לעדותו של הנאשם בבית המשפט בה מסר גרסה שקרית וכובושא כי נהג לחזור בשער עם הגרזן, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם חקירותיו המתוודת של הנאשם והפנה לת/26 ו- ת/27 לעניין גרסת הנאשם לגרזן.

45. ב"כ המשימה טען כי הרקע לביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא קנאת הנאשם ואובססיה כלפי המתלוונת והפנה לת/27 ולא מרת הנאשם כי המתלוונת תפסה חבר ונכנסה להרionario כדי להרוג אותו.

לאור כל האמור עתר ב"כ המשימה להרשעתו של הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו.

סיכום ההגנה

46. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בגרסה מול גרסה. גרסת המתלוונת אל מול גרסתו של הנאשם. טען ב"כ הנאשם כי עובדות כתוב האישום מבוססות על השערות של המתלוונת ואין יכולות להיות בסיס להרשעתו. ב"כ הנאשם הדגיש את ההבדלים בעדותה של המתלוונת שהעידה בשפה העברית ולא נזקקה לעזרה ואילו הנאשם בעדותו התקשה במיוחד בשפה העברית, נזקק למתרגם והוסיף כי יש בכך כדי להשיע על ההתרשם מן הנאשם, אשר השתמש בתנועות ידיים, לא תמיד העיד בצורה רהוטה ומדויק נבע לטענת הסגנור מהעובדה כי הנאשם קשיי שפה. לפיכך, ביקש הסגנור שלא לחת משקל יתר לצורת עדותו של הנאשם ולבחון את הראיות שהבאה הטעיה על מנת להוכיח את אשמו של הנאשם.

47. טען ב"כ הנאשם כי המשימה לא הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעל לכל ספק סביר. כך למשל טען הסגנור כי הנאשם נכנס לדירתה של המתלוונת ברשות לאחר שהשתמש במפתח שהמתלוונת נתנה לו בעצמה. לנאים יש לטענת ההגנה שני מפתחות, מפתח אחד למחסן ומפתח אחד לבית. מנגד המתלוונת אינה יכולה להצביע על מועד בו החליפה את מנעול הדלת ולטענתה הנאשם לקח מפתח ושכפל אותו, דבר שאינו מבוסס על מצא עובדתי כלשהו אלא השערותיה של המתלוונת. לפיכך, טען הסגנור גרסתו של הנאשם לעניין הימצאות מפתחות הגינויית יותר. עוד טען הסגנור כי גם אם יקבע כי כניסה של הנאשם לבית מהווה התפרצות, הרי שהמשימה לא הוכיחה כי מדובר בהתרצות לצורך ביצוע עבירה או מעשה אלימות במתלוונת.

48. ב"כ הנאשם טען שאכן פרץ ויכוח בין הנאשם והמתלוונת, הנאשם כעם על המתלוונת שנכנסה להרionario כדי שיש לה תינוקת קטנה בבית וכי לא מדובר בкусם לנוכח העובדה כי מתלוונת בן זוג חדש. הנאשם לא הכחיש כי היד שלו פגעה באף של המתלוונת אך שלל כי ירד למתלוונת דם על אף שהסגנור אישר כי הוא מאמין למתלוונת כי ירד לה דם.

49. לעניין הסיכון טען הסגנור כי טענה זו מבוססת על גרסתה של המתלוונת ואולם אין כל תימוכין לכך. הנאשם הכחיש

כי השתמש בסכין באירוע ולטעמו של הסגנור אין כל ממצא פורנזי על הסכין הקשור את הנאשם לו והיה על המאשימים לבדוק את הסכין באותה מידת שבדקה את הגزان. טען הסגנור כי מדובר במחדל חקירה שיש בו כדי לפגוע בחקר האמת.

50. לעניין הימצאות גزان בדירתה של המתלווננת מתחת למיטה, טען הסגנור כי לנאים הסבר להימצאות מממצאים DNA על גבי הגزان וטען לגבי הנ吐נים הסטטיסטיים שבוחות הדעת אשר יש בהם כדי להטיל ספק בדיון הממצאים שהתגלו לפיהם נמצא DNA של הנאשם על הגزان. באשר לכך טען הסגנור כי המשטרה לא הינה מושricht לחקח דגימות מהנאם וכי לא הסבירו לו זכויותיו בעניין זה.

51. לאור כל האמור, טען ב"כ הנאשם נושא להרשייתו את הנאשם בעבירה של תקיפה בת זוג ואף הגורמת חבלה של ממש ואולם לא ניתן להרשייתו בגין העבירות המזוהות לו.

דין והכרעה

52. לאחר ששמעתי עדויות התביעה ועדותו של הנאשם ולאחר שיעינתי בראיות שהוצעו לעוני, נתתי אמון בעדותם של המתלווננת וудי התביעה ולעומת זאת לא נתתי אמון לעדותו של הנאשם ולגרסתו ומצאתו אותה שקרים.

כניסת הנאשם לדירת המתלוונת - האם ברשות?

53. הנאשם כפר בעבודות כתוב האישום וטען כי לא התקיימה עבירה התפרצות מאוחר ול查明 היה מפתחו אותו מסרה לו המתלוונת וכי נכנס ברשותתו לטור דירתה של המתלוונת. המתלוונת מסרה גרסה עקבית ובורה וקורנתית ועמדה על עמדתה כי לא מסרה לנאים כל מפתח והוא אף החליפה את המneauול. אמנם, המתלוונת לא ידעה לנ��וב במועד ספציפי בו הוחלף המneauול ולא ידעה מי בעל המ鏃 שעשה כן ואולם, אין בכך כדי לפגום באמונות גרסתה שכן המתלוונת ציינה באופן מפורט מה עשתה עם המפתחות לאחר שהחליפה את המneauול. ראייה תומכת לgresתה לפיה לא ידעה שלנאים היה מפתח, ניתן למצוא דוקא בגרסתו של הנאשם לאירועים בה סייר בבית המשפט כי כאשר הגיע מאחורי המתלוונת במועד האירוע מושא כתוב האישום, המתלוונת הביע פלאה על כך שהנאם נכנס לדירה ואף שאלה אותו כיצד נכנס אליה, פרט שמצוין ביטוי גם בגרסת המתלוונת. לו המתלוונת נתנה לנאים את המפתח, מן הסתם לא הייתה תוהה כיצד נכנס הנאשם לדירה.

המתלוונת מסרה כי לאחר שהיא והנאם נפרדו, החליפה את מנעול הדירה כשלושה חוזדים עופר לאירוע מושא כתוב האישום וכי יש ברשותה ארבעה מפתחות שהסתירה אותם וכי מפתח אחד מתוכם מסרה לבן זוגה נ'. יתרה מזאת, המתלוונת סיפרה כי לאחר פרידתם לא נכנס הנאשם לדירתה, בניגוד לגרסתו וכי הפעם יחידה בה נכנס לדירה ושזה שם הייתה ביום ההולדת של ביתם, שהתקיימה שבוע קודם לאירועים. המתלוונת סיפרה שהבינה מהנאם עצמו כי כמה ימים לפני האירוע הנאים נכנס לדירה לקחת מכשיר טלפון נייד שנתן לה.

54. גרסתו של הנאשם בעניין זה מתפתחת ומתחילה בהתאם לראיות שהוצעו בפניו ומדובר בגרסה מרובה סתיות

פנימיות ולפיכך מצאתי כי איננה אמינה. כך למשל בחקירתו השנייה של הנאשם במשטרה (**ת/26**) אמר הנאשם כי דפק בדלת הכניסה והמתלוננת פתחה לו את הדלת. בחקירה אחרת (**ת/27**) מסר הנאשם למשטרה כי המתלוננת מסרה לו מפתח לפניה שלושה חדשניים (ה גם שגם לגרסתו נפרדו כשבעה חדשניים עובר לאירוע מושא כתוב האישום). בהמשך סיפר כי המתלוננת נתנה לו שני מפתחות למחסן ולדירה והוא שכפל את המפתחות. בבית המשפט סיפר כי בעדותו כי פתח בעצמו את דלת הכניסה והגיח מאחוריו המתלוננת שהופעתה לראות אותו בדירה אך המשיך לדבוק בגרסתו כי המתלוננת מסרה לו מפתח. גרסאותיו הסותרות של הנאשם בעניין זה מביאות למסקנה כי אין-litin אמון בדברים שמסר, לעומת זאת גרסתה של המתלוננת אותה מצאתי מהימנה על כל חלקיה. לפיכך, אני קובעת במצבם עובדתי כי הנאשם נכנס לדירה באמצעות מפתח אותו שכפל בעורמה ולא הסכמתה וידיעתה של המתלוננת.

הrukع להגעת הנאשם בבית המתלוננת

55. הנאשם כעס מאד על המתלוננת לאחר שנודע לו כי היא הרה מגבר אחר, בן זוגה באותה עת נ'. הדברים קיבלו חיזוק הן בגין הדרישה המתלוננת ולדברים שמסרה לשתלשות האירועים ובעיקר מגרסת הנאשם. גם בעדותו בבית המשפט ניתן היה להיווכח כי גם כאשר סיפר את גרסתו לבית המשפט, היה נסער רגשיות, מתוסכל וכועס על המתלוננת, ולא מפני שהוא נתן במודע בגין כתוב אישום זה אלא בשל הפגיעה שחש. כל אימת שהנאשם נדרש להשיב הון בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית לשאלות באשר לסיבת הגעתו לבית המתלוננת, אמר כי ליבו כאב וכעס מאד על המתלוננת, הנאשם מסר בעדותו כי אף אמר למתלוננת שבמעשה היא מנסה להרוג אותו. השתלשות האירועים מעיד על כוונתו של הנאשם להתרפרץ לביתה של המתלוננת על מנת לבצע עבירה, מסקנה זו למדת מהעובדה כי פגע בפרטיו שעה שנכנס לדירתה לאחר שכפל בעורמה את המפתח לדירה, נכנס ללא ידיעתה לבית המtin כשהוא מתחבא מתחת למיטה בחדר השינה והפתיע אותה בדירה. העובדה כי בהמשך נמצא גרזן מתחת למיטה מצבעה על כך שהנאשם תכנן לפגוע במתלוננת כאשר נכנס לדירה ללא ידיעתה של המתלוננת ואני נוותנת אמון בדבריה של המתלוננת כי הנאשם מסר לה זאת. לפיכך, שוכנעתי כי הנאשם הגיע במטרה להתעמת עם המתלוננת ואף לפגוע בה וכן אכן אירע. כל אלה מלבדים כי הנאשם התפרץ לדירתה של המתלוננת במטרה לבצע עבירה ולפיכך מתקיימים יסודות עבירה של התפרצויות למגורים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

56. סעיף 406 לחוק העונשין קובע כך:

"(א) הנכנס למקום המשמש למגוריו אדם או לתפילה, או הנמצא בהם, בכונה לבצע גנבה או פשע, דין - מאסר חמיש שנים.

(ב) המתפרץ למקום כאמור בסעיף קטן (א) בכונה לבצע גנבה או פשע, אוemat המתפרץ מתוך לאחר שביצע בו גנבה או פשע או נכנס אליו לשם כך, דין - מאסר שבע שנים".

סעיף 405 (א) לחוק העונשין מגדיר מיהו "מתפרץ" על פי סעיף 406:

"השובר חלק חיצוני או פנימי של בניין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל

דרך אחרת - דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבניין אוفتح הנוטן מעבר מחלק לחלק בבניין, נקרא פורץ".

57. לפיכך, אני סבורה כי הוכח מעלה לכל ספק סביר כי הנאשם עבר עבירה על פי סעיף זה ולפיכך יש להרשיעו בעבירה זו.

תקיפת המטלוננט וגרימת חבלה של ממש

58. הנאשם הודה בתקיפתה של המטלוננט באופן שהיכה אותו בפניה ובעדותו בבית המשפט הודה שימושה בכוח בידה ואף הדגים זאת. הנאשם הבהיר כי משך בשערותיה של המטלוננט וכי כתוצאה מעשה האלים כלפי המטלוננט דיממה המטלוננט מאפה על בגדיות וטען כי לא ראה שלמטלוננט ירד דם. מאחר ושוכנעתי כי יש להעדיין את גרסת המטלוננט על כל חלקיה על פני גרטתו של הנאשם הרוי שאני סבורה כי תיאור הדברים כפי שמספרה הנו בעדויותיה במשטרה והן בפני בית המשפט מסקפים את התרחשויות העניינים כהוויתם. דבריה לעניין התקיפה מקבלים חיזוק בדברים שמסרה למועד המשטרתי מיד ובสมוך לאירועים (**אפנה הקלטה 2 אירוע 2826 והקלטה 598 - ת/10 וכן ת/21**). האזנתי לדיסק השיחה למועד (**ת/10**) בה נשמעת המטלוננט בשיחה 598 בוכה ונסערת ומספרת באופן ספונטני את תיאור האירועים ואירועות נשמעות ספונטניות ואוטנטיות. בשיחה 2826 הקלטה מס' 2 - נשמעת המטלוננט מספרת בכך כי מצאה מתחת למיטה גרזן כאשר השמיצה את השמיכה מתחת למיטה. בעקבות כך נתפס הגרזן.

59. חיזוק נוסף לgresת המטלוננט על כך שה הנאשם היכה אותה עד אשר דיממה מאפה ניתן למצוא בדוחות הפעולה של השוטר מר עבדאללה פארס **ת/14** וכן **ת/17** דיסק מצלמות הגוף. בסרטון זה מוסרת המטלוננט גרסה סדרה ומפורת ובהמשך נצפה השוטר כשהוא מסיים בבייט, נכנס לחדר השינה והמטלוננט מצביעה על שמיכה שמתהנת למיטה, ניתן לראות כי השוטר לא בוחן את השמיכה אלא האוויר עליו עם פנס. כמו כן המטלוננט מציגה בפי השוטר פארס את הבגדים שלבשה כאשר הנאשם נקט כנגדה באלים, ומסרה לו את הבגדים המוכתמים בדם.

60. כאמור הנאשם אינו מודה כי משך בשערת המטלוננט ובאשר לחבלות שנגרמו למטלוננט כתוצאה מתקיפתה הנאשם טוען כי לא ראה שירד לה דם ואולם אישר כי הוציאו בפניהם צלמי בגדיה המוכתמים של המטלוננט כי לבשה את הבגדים. לאחר שמצאתה את גרסתה של המטלוננט אמינה עלי על כל חלקיה אני קובעת כי הוכחה מעלה לכל ספק עבירות התקיפה ועל כן יש להרשיעו בגין עבירה זו.

הימצאות הגרזן מתחת למיטה - ראייה נסיבתית

61. לאחר שהשוטרים עזבו את ביתה של המטלוננט, מצאה מתחת לשמיכת שהintendent הניתן מתחת למיטה גרזן. המטלוננט, נסערת ומובהלה התקשרה למשטרת ישראל ודיווחה שמצאה את הגרזן. מדובר בראיה נסיבתית שיש

בה כדי לחזק את גרסתה של המטלונגה ולקשר את הנאשם הנשם להביזוע העבירות והן לתוכנito לפגוע במטלונגה.

62. הכלל הוא כי כוחה של ראייה נסיבתית אינו נבחן אגב בידודה מיתר הראיות שבאו בפני בית המשפט:

"במקרה שבו מבקשים ליישם את הרשותו של הנאשם על מקבץ של ראיות נסיבתיות אין זאת אומרת שכל ראייה נסיבתית בפני עצמה חייבת להספיק, המסקנה הסופית יכולה להתקבל מתוך צירוף של כמה ראיות נסיבתיות שכל אחת מהן אינה מספקת כשלעצמה".

הכלל הוא אפוא:

"כאשר מדובר במקבץ של ראיות נסיבתיות אין לבדוק כל ראייה נסיבתית בנפרד ובארח עצמאי אלא לאור הראיות האחרות הסובבות אותה שהרי לא אחת מתגבשת חד משמעותה של המסקנה מטעם המקבץ כולו, בשעה שככל ראייה בנפרד חסра אותו כוח". (קדמי, על הראיות חלק שני, תשנ"ט עמ' 587 - 588 והפסקה שם).

63. לא אחת מתגבשת המסקנה המפלילה מכוח המקבץ כולו, כאשר כל ראייה בנפרד חסра כוח כזה לצורכי הרשעה. אשר על כן יכול שראייה נסיבתית כשלעצמה באורח נפרד לא תוכל לבסס מסקנה חד משמעית לחובת הנאשם, אך בהצטרף ראייה זו לראיות אחרות יש בה כדי להכריע את הקפ' לחובת הנאשם. (ראו לעניין זה ע"פ 230/84 חבבי לט (1) בעמ' 792).

64. בעניינו, אכן אין ראייה ישירה לכך שהנאשם הניח את הגزان מתחת למיטה ואולם בכללו הראיות יחד כאשר הנאשם בחקירותו הרחיק עצמו מהגزان ואף טען כי אינו מכיר את הגزان, עובר להימצאות ממוצא DNA על גבי הגزان וגרסאותיו המתפתלות של הנאשם והסתירות בגרסתו עד כדי שקרי נאשם, יש בהם כדי לקבוע ממצאה לחובתו של הנאשם. גרסתו הכבושה של הנאשם כפי שהעללה אותה במסגרת עדותו בבית המשפט להימצאות ממצא DNA על גבי הגزان ולפיה נהג להשתמש בגزان לצורך חיטורبشر, איננה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות בתיק זה. יתרה מזו, המטלונגה כלל לא עומתה אל מול גרסתו זו של הנאשם. יצא אפוא שהמסקנה הרגינית והיחידה המתיחסת מן הראייה הנסיבתית, שהנאשם הוא זה שהניח את הגزان מתחת למיטה בהזדמנות שניכרה בדרכו וניתן לסמן עליה ממצא מרשים ודינה של ראייה זו כמצאה שהוכח בראייה ישירה. (לענין זה אפנה לע"פ 334/02 סיבוני נ' מדינת ישראל (13.1.03); ע"פ 6864/03 רוקנשטיין נ' מדינת ישראל; ע"פ 11331/03 קיס נ' מדינת ישראל; ע"פ 4872/98 ברונשטיין נ' מדינת ישראל).

עוד יפים לעניינו דברי השופט טירקל בע"פ 351/80 חולין נ' מדינת ישראל, פד"ו לה (3), 477, 484:

"כאשר כל אחת מהראיות הנסיבתיות בפי עצמה נותה להצביע על אשמתו של הנאשם יותר מאשר על חפותו - ואפילו אין בה כשלעצמה כדי להרשיעו - הרי שככל שריאות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלובות יותר אישא ברעותה, נעשית חזקת חפותו של הנאשם לאפשרות רוחקה יותר וקלואה יותר, עד שלא נותר ממנה שריד".

65. ביחס לראיית DNA נקבע בע"פ 149/12 אשר אלמליך נ' מדינת ישראל:

"יש לציין כי ראיית דנ"א היא ראה נסיבתית, אשר הרשעה על בסיסה מתאפשר רק כל אימת שהמסקנה ההגונית היחידה שנלמדת ממנה היא כי הנאשם אחראי בפלילים. אם כן, משקל הראה ואפשרות הרשעה על פייה, יוכרעו בהתחשב בהסביר שהצעיר הנואשם לנוכחות הדנ"א שלו בזירה. ככל שעליה בידו להציג הסבר מתקין על הדעת או גרסה מצהה שיש בה כדי לטעות ספק סביר באשנתו, כי אז מובן שיש לזכותו, בדומה להלכה הנוגנת באשר לטביעת אצבע".

66. לפיכך, אני קובעת כמצאה עובדתי שהנאשם שהתחבא מתחת למיטה על השמיכה בהזדמנות שניכרה בפניו, והוא זה שהנich את הגزان מתחת למיטה והסתיר את הגزان עם השמיכה.

השימוש בסcin

67. הנאשם הבהיר שעשה שימוש בסcin כאשר איים על המטלוננט. הסגנור טוען בעניין זה כי הסcin לא נתפסה על ידי השוטרים ולא נבדקו טביעות אצבעותיו של הנאשם על גבי הסcin, כפי שפעתה המשטרת לבדיקת DNA ולהשוואה על גבי הגزان. עובדה זו והיעדר מממצאים פורנזיים על גבי הסcin אשר כאמור כלל לא נתפסה מוביל לטענת ההגנה למסקנה כי יש לזכות אתה נאשם. בא כוח הנאשם טוען בעניין זה למחדל חקירה שיש בו כדי לפעול לזכותו של הנאשם.

68. בשים לב לעובדה שאני נותנת אמון בגרסתה של המטלוננט במלואה, אני קובעת כמצאה עובדתי שהנאשם איים על המטלוננט באמצעות סcin שנטול מהמטבח. חיזוק לגרסתה זו של המטלוננט ניתן למצאו בהצגת הסcin באופן מיידי כאשר הגיעו השוטרים למקום. המטלוננט הילכה למטבח, פתחה את המגירה והוציאה את הסcin במצב צבע ומספרה מיד לשוטרים כי הנאשם איים עליו באמצעות סcin זו. לעניין זה אפנה **لت/17** סרטון מצלמות הגוף וכן לתמונה הסcin **ת/22 ו - ת/7**.

69. העובدة שהמטלוננט משתמש **לפי חלק מהתמליל העימות (הדגשה שלי ס.פ.ק)** במילה "מקל" אין בה כדי להביא כל שינוי במצבו קבוע. אכן בתמליל שהוגש בבית המשפט נרשמה המילה "מקל" ואולם גם בתמליל זה ממשיר החוקר גטה להשתמש במילה סcin וכן המטלוננט עצמה ממשיכה ומשתמשת במילה סcin. יתרה מזו, המטלוננט עומתה בחקירותה הנגידית אל מול הטענה כי השתמשה במילה מקל והוא עדשה על טענתה כי הנאשם איים עליו עם סcin וכי היא חוזרת פעם אחר פעם על כך בפני השוטרים ואף בפני הנאשם בעימות. לפיכך, אני>Dוחה את הטענה כי המטלוננט סתרה עצמה בעניין זה.

הערכת מהימנות המטלוננט

70. הנה כי כן, לאחר שבחןתי את כל הריאות ושקלתי את גרסתה של המטלוננט וудי התביעה מזה, ואת גרסתו של הנאשם מזה, לא נותר בלבד כי ספק, כי יש להעדי את גרסתה של המטלוננט המקבלת חיזוק מראיות נוספות וכן עדותם של עדי התביעה. מצאתי, כי המטלוננט מהימנה מאוד בעודותה, לא נמצא כל סתירות בין הגרסה שמסרה במשטרת לעודותה בבית המשפט. העובدة שהמטלוננט לא ידעה לנוקוב במועד מדויק להחלפת מנעל הדלת או

לא ידועה לנქוב בשם של בעל המ鏗זע אין בה כדי ללמד על סתיות מהותיות או סדקים כלשהם בגרסתה וכאמור מצאתי אותה מהימנה. לעומת זאת המטלוננט נמצאו חיזוקים רבים. לעומת זאת, מצאתי, כי בעודתו של הנאשם נמצאו סתיות רבות וחוסר היגיון. הנאשם בעודתו ניסה לספק הסברים לממצאים שהוצעו בפניו הן לעניין הגראן, הן לעניין כניסה לדירת המטלוננט ואולם גרסאותיו הסותרות אחת את השניה אין עולות בקנה אחד עם חומר הראיות.

הערכת מהימנות עדות הנאשם

71. אי מתן הסבר לראיות מסבכות או מתן הסבר בלתי סביר יש בהם כדי לטעות את אמינות גרסת הנאשם. הסבירות של הנאשם לראיות שלחוותם ולראיות המסבכות צריך להיות מגובה בראיות או עדויות כלשהן ובמקרה של פנינו כאמור אין בכך הדבר.

गרסתו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם התשתית הריאיתית בתיק ועם השכל הישר. לפיכך, מצאתי אותה שקרים על כל חלקיה ולא אמינה, למעט העובדה שהנאשם הודה כי סטר למטלוננט. ככל שהנאשם העיד התרשםו שעודתו נעדרת סממנים שלאמת.

ב"כ הנאשם טען כי ניכרו הבדלים בין עדות המטלוננט בבית המשפט אשר העידה בשפה העברית ואף בשפה רהוטה, לעומת זאת העובדה שמתקשה בשפה העברית וחרף העובדה שדבריו תורגמו התקשה להתבטא. עובדה זו לטענתה ההגנה יש בה כדי להטוט באופן טבעי את התרשומות מהנאשם לרעה. אני דוחה טענה זו. הערכת מהימנותם של הנאשם ושל המטלוננט אינם מבוססים רק מהתרשומות של בית המשפט באופן עדותם, אלא בין היתר גם בהסבירם שסיפקו בחקירותיהם, יכולתם להתייחס בצורה קוהרנטית לראיות שהוצעו בפניהם. אכן, המטלוננט העידה בשפה העברית ולעומתה הנאשם התקשה בשפה העברית ועל כן, ניתן לו כל הסיווג האפשרי, הן על ידי מתרגמנית שנכחה באופןם ותרגם את דבריו ולעתים סייע בידו עורך דין עו"ד שלomon היילה דובר השפה האמהרית. התרשומות בית המשפט מהעדים לא התבessa על יכולתם להתבטא בשפה העברית באופן רהוט וכאמור, ניתנה לנאם האפשרות להעיד בשפטו ודבריו הובנו היטב וככל שהרושם היה כי הוא מתקשה, בית המשפט התיר שאלות הבירהה ואף הפנה בעצמו שאלות הבירהה על מנת להתרשם במידוק מגרטתו. אך, יש להוסיף את העובדה שעודתו של הנאשם תועדה באמצעות הקלה על מנת לאפשר רצף העדות ללא הפסיקות או הפרעות כלשהן.

שקרים נאים

72. מצאתי את גרסתו של הנאשם שקרים. גרסה שקרים זו מהווה ראייה עצמאית שאף היא משתלבת במרקם הראיתי. בהעדר הסבר סביר לשקרים אלו, יש לראות בהם חיזוק ממשמעות לראיות התביעה [ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2009); ע"פ 94/2014 סאלח נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 624 (1996)]. ניתן לראות בשקרים של הנאשם עצמאית מהוועה סיוע לראיות התביעה, מקום שבו מדובר בשקרים מהותיים וכך הוא בעינינו. לעניין זה ראו ע"פ 814/81 אל שבאב נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(2) 826, 833 (1982); ע"פ 557/06 עלאק נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (2007) (להלן: עניין עלאק); ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (3.9.2009) (להלן: ע"פ 1645/08); וע"פ 12/2014 סילם נ' מדינת ישראל, פסקה 75 (11.11.2014) (להלן: עניין סילם)).

כאמור טוענת ההגנה למחדל חקירה ולטעמה מחדל זה אינו מאפשר לבית המשפט הגיע לחקר האמת.vr כמשל טוענת ההגנה כי הסיכון עימה טוענת המטלוננט כי הנאשם אימס עליה לא נתפסה ולא בוצעו פעולות חקירה לבחינת ממצאים פורנזיים על גבי הסיכון.

אכן, ראוי היה כי הסיכון שנטען שיימשה לביצוע החקירה ולאיים על המטלוננט תיתפס ויבדקו טביעות האמצע על הסיכון ואולם איןני סבורה כי היעדר הממצאים הפורנזיים והעובדת שהסיכון לא נתפסה יש בהם כדי להוביל למסקנה כי מדובר במחדל חקירה חמור שבוביל למסקנה שיש לזכות אתה הנאשם. ישנן ראיות אחרות ונוספות מהן ניתן לומר על האירוע בכללותו, והקשרות את הנאשם לביצוע החקירה, לרבות אימסים על המטלוננט באמצעות סיכון וזהתם לב לעבודה כי נתתי אמון מלא בගרסת המטלוננט.

לענין נפקות מחדלי חקירה אפנה לע"פ 2840/17 ניאזוב נ' מדינת ישראל (4.9.2018):

"השאלה אותה נדרש בית המשפט לבחון היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו..." נפקדותו של מחדל החקירה תלואה, אפוא, בתשתיות הראויות שהניחה המאשימה ובספקת אותן מעורר הנאשם, והמסקנות תלויות בנסיבותו של כל עניין וענין".

וכן אפנה עוד לע"פ 2697/14 ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל (06.09.2016)).

74. סיכומו של דבר, שהגמ שניתן וראוי היה לבצע פעולות חקירה זו, לא מצאתי כי אי ביצוע הפעולה או היעדר ממצאים פורנזיים בענין זה מוביל למסקנה כי יש לזכות את הנאשם.

סיכום

75. אשר על כן, לאור כל האמור שוכנعني כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם ואני מרשים אותו בעבירות של התפרצויות למוגרים לבצע עבירה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, אימומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ב تمוז תשפ"א, 22 יוני 2021, במעמד הצדדים.